

د نړۍ ستر مذاهې

دا مختصرة رساله د هغه کتاب له منځانګی را خیستل شوی ده چې ګلونه

مخکي (د نړۍ ستر مذاهې) په نامه چاپ شوی او خپوا شوی وو

Ketabton.com

اړین رنګوو

لومړی چاپ : ۱۳۸۶ هش

نشر وونکی: ترجمان خپرندویه تولنه

کمپوز و ترتیب: جانان احمدزی

پتی: نیو کابل بک ستور بورډ بازار پېښو، میرویس کتاب پلورانځی اړګ بازار کندهار

اسلامي کتاب پلورانځی جلال اباد، اړیانا کتاب پلورانځی خوست صرافانو کوڅه

فهرست

تاومذهب / ۳۰	د سرخبری / ۳
شنتو مذهب / ۳۳	هندو مذهب / ۶
یهودیت / ۳۶	پوکایی مذهب / ۱۰
عیسویت / ۴۱	زردشتی مذهب / ۱۶
مانویت / ۴۵	کنفیوشي مذهب / ۲۴

نوټ: دا متن د لیکوال په اجازه له اصلی متن نه د کاپی په توګه یا ځلی لیکل شوی دي

د سر خبری

يو نظر خودادي چي له کله نه په نړۍ کي انسان دی شاید له همغی وړخی مذهب هم دی لپکن د مذاهبو او اديانو تاریخ را ته وايې چي عقاید او مذاهب د انسان له پیدا یښته دېر وروسته منځته را غلله ، کله چي انسان په خپل ځان او شاوخوا کي دومره غتیو غتو تبدیلیانو ته ګوری نو مجبوریبوي چي خامخا یې په اړه سوچ فکر وکړي او کله چي فکر کوي نو دیری غتی باریکي مخی ته وړته را ئي.

انسان فکر وکړ چي دومره لویه نړۍ او په دی نړۍ کي انسانان ، رنگارنګ حیوانات ، او به هوا ، او ره ، ونی بوټي ، کانې غرونه ، بارانونه بحروننه هوائیاني ، رعدوبرق او داسی نور زړکونه مسایل دا تول خنکه منځته را غلله او خنکه کنټرولیبوي نو دا خبره یې تری نچور کړه چي بهر حال پاس یو خوک شته چي دا نظم یې را وستي یو داسی خوک چي په ټولو له پاسه دی. او همدا د مذهب ابتداده.

له دی وروسته خبره نوره مخکي لاره او نوره خبری را توکپدی هر سوچ فکر والا کس نوی نوی خبری را وویستلى چي سمی او غلطی دواړه پکي وی ، نو همدا وجهه وه

چی دنیا کی رنگارنگ مذهبونه او دینونه پیدا شول دومره چی او س بې مونبۇ تە شەپەل ھم مشکل دی. ھىنى خو داسى دینونه وو چى هغۇئى راڭلل او پە پراخە سىمۇ تر زەگونە كالە وخت واك وروستە بىرتە لە منخە لارىل ھەمداسى نور دینونه ساۋىتىو كېدىل او دا سلسەلە روانە وە تر دى چى نن ورخ مونبۇ ھم يو شمىرى دینونه وينو او پېشىنۇ چى زمونبۇ پە عصر كى واك چلوى او كېدایى شى چى مودى مودى او پېرى پېرى وروستە دا ھم لە منخە لار شى او نوي نظرىيات و عقاید بې ھاي ونيسى. خو لە تولۇ بەھترە خبىرە دادە چى كله ھم خوک پە پاك زېرە سرە د حق او رايىنتىنولى د لتون كوشش كوي او پە ارە بې سوچ كوي نو ھەتكە د رايىنتىأو د روازى خلاصىبىي او لە كوم ارخ نە بې خامخا مدد ھم كېبىي. بەرحال ناڭزىر د مذاھبو تارىخ بىانول ھم وي خو مونبۇ تە ترھەرخە د خپل سېپىخلىي دين اسلام ارشادات او حوالى اعتبار لرى ھر مسلمان بايدى مطالعى تە د اسلام لە زاوىبىي و كورىي او پە ارە بې قضاوت و كېرى.

نو خبرى او بىدول نە غوارو او راھۇ دلتە پە دى كوچنلى رسالە كى د نېرى د هغو مذاھبو لىندا تىز كرە را خلو چى لە دېرى زمانى نە وو او د پېرۋانانو تعداد او تارىخي قدامت لە املە د نېرى غەپ مذاھب ويل كېبىي، د رايىنتىنولى او بطلان پە ارە بې دلتە بحث نە كۈو، ھر پىنتون بايدى د اسلام دين لە تارىخ او فرموداتو باخىر وي نو لە ھەمدى املە

دلته یوازی د تعارف او پیژند کلوی په پار د (هندویزم ، بودایزم ، گنفیوشی ، تاوی ، شنتو ، زرتشتی ، یهودی ، مسیحی او مانوی دینونو) په اړه لنډ معلومات وړاندی کول غواړو. همدا شان لازمه بولم چې له پساغلي کفیل نیازی او اکمل توخي نه مننه وکړم چې زما له تفصیلی کتاب (د نړی ستر مذاہب) له منځه یې د یوی وړی رسالی په اندازه لنډی خبری راواخیستی او د یا خلی چاپ لپاره یې اماده کړی ، د نکاتو د راخیستلو انتخاب په خپله د یادو دواړو وړونو وو زه پکی زیاتوالی او کموالی نه غواړم حکه چې د هر چا خوبنې یو بیل اړزښت لري ، په کتاب کې د اختصار او ځینې ملحوظاتو په بنا د نورو نظریاتو او عقایدو په اړه یادونه نشه یوازی د خو مشهورو مذاہبو په اړه خبره شوی ده. هغه وړونه چې د نړی د نورو اديانو ، مذاہبو او عقایدو په اړه ابتدائي معلومات ترلاسه کول غواړي په دی کوچنۍ رساله به یې تنده یو خه ماته شي خو که مو هغه خه نه وو ترلاسه کړي چې تلاش یې کوئی نو د رسالی د اصلی منبع (کتاب) ترلاسه کول به ممکن مرسته درسره وکړي شي.

امین رنځوا

هندو مذهب

خه لپاسه دری زره کاله یې وشول کله چي آریا پنجاب ته ورسپدل نو هغوي ته
ویدونه په يادو زده وو ، په دغه ویدونو کي د خلورو ديوتاکانو اندرها ، ويرونا ، سوما ،
آکني او يوي ديوسي آشا ذكر وو ، لبکن هندوستان ته له را غليو آریايانو سره هيش بت نه
وو.

په هندوستان کي له اول سره يو قوم آباد وو چي توره رنگ او کوچنۍ قد یې وو ،
آریايانو خو دغه دراوره قوم په جنگونو جنگونو د دکن په لوري وشرل خو د هغوي د
ديوتاکانو لمانځنه یې شروع کړه ، آریايانو د دراورانو له مذهب نه پېر خه واخیستل ،
خو اوس یې دلته دا چان کول او جدا جدا کول مشکل دي چي کوم پکي د آریايانو خپل
او کوم د دراورانو دي.

هندوستان ته د را غليو آریايانو تر منځ تر تولو لو مرۍ ددی فکر پیدا شو چي خنکه د
خپل بشکلي نسل ساتنه وکړي شي . ددی لپاره هغوي خلور ذاتونه رامنځنه کړل ،
برهمن ، چهتری ، ويش او شوده ، او دا یې پخه مذهبی خبره جوړه کړه . برهمن چي
عزتمنه طبقه بلل کېډه کاره یې هم ليکل لوستل ، لمانځنى او مذهبی رسومات ادا

کول وو ، چهتری طبقي ته جنگ جگري او د برهمن قوم حفاظت و سپارل شو ، د ويش قوم کرکيله سوداگري او تجارت شو ، او شودره ته د تولو خدمت کول ورهه غاره شول . ددي تولو کاره پر وو او برهمن به هيچ هم نه کول ، برهمنان لکيا شول ليکل بي شروع کړل ، خلور وارهه ويدونه بي چې تر دي دمه سينه په سينه انتقالوں اوں بي راجمع کړل او ولیکل او رګ ويډ ، يجر ويډ ، ساما ويډ ، اتهرو ويډ بي ونمول . بيا بي آرنیکا ولیکه او پې نشد بي ولیکه خو سمرتیاوی بي ولیکلی او دغسی رامايان ، مهابهاړت ، بهکوت ګيتا ، پران او تانتر وغيرها ... هندو مذهب ته خپله هندوان هندودهرم واي او مذهبی كتابونو ته دهرم شاستر .

هندو دهرم چا او یا کومو کسانو جوړ کړ په دی خوک نه دي خبر کومی کومی خبری داسی دي چې په منلو یا نه منلو بي سړی هندو کېږي دا هم خوک نشي ويیلى .

کله چې بودایانو هندو راجاکان له خپل دربار نه ووېستل او د هندوانو په ژوند کې لبو بدہ ورڅ راګله نو برهمنو ته د خپل بايللي عزت فکر پیدا شو . په دوئی کې شنکر آچاريا پیدا شو او هغه هندو مذهب بيرته له سره ورغاوو ، له ويدونو او او پې نشد نه بي هغه خبری راواخیستی کومی چې ددوئی په زړه برابری وي . هغه خپله د شو پیروان وو خو له هندوشاستر نه بي د یو داسی ذات په ويستلو کاره وکړ کوم چې یوازی وو او تول

طاقتونه ورته حاصل وو. بیا یې اپشور د هغه ماتحت خدای ونوماوو خو له نوره دیویانو او دیوتاکانو یې انکار هم ونه کړ. بلکی دا یې ثابتعه کړه چې دا تول له یوبله جدا نه دي له یو نه دي او په یو کې دي هیڅ فرق او تبديلي نشه پکي.

له هغه وروسته رام نج او تلسي داسی پیدا شول ، رام نج په دولسمه عيسوي پېړۍ کې پیدا شو شنکر اچاريا (شو) منلو خو رام نج بیا (وشنو). خو رام نج وشنو ته یوازی خدای نه وايه بلکی اصلي خدای یې باله ، یو پاک ذات یې وتاکه او ورسه یې د دیوتاکانو او دیویانو قدرت هم منلو .

په اولسمه پېړۍ کې تلسی داس د دیوتا او دیویانو په قوت ډیر تمرکز کاوو ویدونه ، شاستر او آېي نشد تول یې پريښو دل او دیوتاکانو د لويو جنګونو کيسی او افساني چې په عام خلکو کې مشهوری دی راواخیستی ، د هغه تول مذهب د رام په لمانځنه او د رام او سیتا له مینی جوړ ده .

د هندوانو په مذهب کې دا خاص خبره ده چې د ویدونو له زمانی نه تر او سه پوری هرچا چې خه زیاتونه پکي کړي ده هغه یې بیا پرېښی نه ده او له کوم پخواني شي نه یې انکار هم نه دي کړي ، او نوي شیان یې په زړو کې په خه نه خه شکل کې داخل کړي دي. د ویدونو پخواني پینځه دیوتاکان هم موجود دي او هغه پینځه یې چې راتول

کړي یو یې تری جور کړی هغه هم موجود دی. شو هم شته او وشنو هم ، او د هغوئی
تول او تار هم شته د هغوئی میرمنی هم شته ، رام هم شته او کرشن هم شته ، او له دی
تولو وروسته د آریه طبقه هم شته کوم چې ماده روح او شکتی (طاقت) جمع کوي په
هندویزم کې د توحید دعوا کوي او د بتانو له لمانځلو انکار کوي.

د توحید دا خبره په هندوانو کې د مسلمانانو له ګډپدلو او مشاهدی وروسته پیدا شوہ
خو له دی نه هیڅ فایده ورته ونه رسپدله خو بلعکس هغه نور شیان چې دوئی اخیستی
او اخلي یې له هغو نه فایده ورته رسیبوي لکیا ده ، مثلًا د کونډی واده او د موږ و پلار
په جایداد کې د لوړ او میرمنی حصه .

حقیقت خو دادی چې هندو مذهب نه په وید کې شته او نه په سمرتیاوا کې او نه له
هغې نه په زړو آثارو کې ، دا مذهب تول د هندوانو له رسماونو رواجونو او د برهمن
قوم له خودساخته قوانینو نه سرچينه اخلي خو په قدامت کې یې هیڅ شک نشته او له
بودایزم نه ډیر مخکی هم موجود وو .

بودایی مذهب

د نړۍ له تاریخه معلومېږي چې له میلاده شپږ پېړۍ د راندۍ د نړۍ په اکثره علاقو کې خو مذهبې خو ځښتونه راپورته شول چې د وخت د راي جو مذاهبو د پیچلتیاواو او بدیو په خلاف ظاهر شوي وو او په هغه وخت کې خلکو هم د دغه تازه حرکاتو نسبتاً پرجوش ملاتر کړي وو د غسی یو مذهب بودایزم یا بودیزم دی چې مشهور فلسفی مشر ګوتم بدھ ته منسوب دی بودایزم یو صوفیانه غوندی مذهب دی او نن وړخ د نړۍ له مهمو مذاهبو یو بلل کېږي.

۲۵۱۹ کاله مخکی (ګوتم بدھ) د نیپال په سرحد لو میین کې پیدا شو، دا بناءر هغه وخت د شاکیه نومی قبیلې په پایتخت کېل دستو کې حسابدہ ګوتم بدھ یا بودا د خاندان په لحاظ له چهتر طبقی سره ترلى وو او خپله پلامې یې یو وړو کې راجا وو، د بودا اصلی نوم سدهارت وو، د هغه د ماشومتوب پالنه په شاهی انداز کې شوی وه هغه ته د سپاهی تول فنون زده کړي شوی او د سیل و تفریح تولی مشغلی موجودی وي خو د هغه په طبیعت کې له لو مری سره نرمی او خوا خوبې ګډا شوی وه، په دیر لې وخت کې سدهارت دیر علم وکړ او خومړه یې چې د علم کچه پورته تله نو همغومړه به

سنجد کې او تفکر خواته تلو هغه به په شپه ورخ کې اکثرة یوازی وو او په خلوت کې
به خوشال وو که خه هم د ځوانې په مرحله یې قدم اینې وو لیکن د عامو ځوانانو
غوندي یې جوش او ولوله نه وو بس یوازی د غور و فکر او مراقبې یو جنون ورسره وو
، د هغه ددغه یوازيتوب له امله د هغه پلاس دېر ورته پريشان وو نوله وزیرانو سره یې
مشوره وکړه او له خپلې وړيری یشودها سره یې د سيدهارت واده وکړ. له واده ورسنه
خو د سيدهارت ظاهري ژوند سمر تپريده لېکن ددغه خاموشۍ شاته یو طوفان را پورته
شو چې لامل یې د سيدهارت ګوتم خه مشاهدات وو.

د تاریخي او بودیزم د روایاتو مطابق یوه ورخ هغه با غونو ته د تفریح لپاره ووت او په
لاره یې یو ضعیف العمر شخص ولید چې د خپری پوستکی یې وچ او له ګونځو ډک وو
چې پورته کېدہ به نو د کوبې ملا او کمزوری له وجي به نشو پورته کېدلی. بیا بیا یې
د پورته کېدو هڅه کوله خو بيرته به په خپله امسا تکیه شو ، کومه بله ورخ یې یو
يیماړ شخص ولیده چې د مرض په وجه دېر په تکلیف وو او زگیروي یې کول ،
همداسي یوه ورخ یط یو مری ولید چې خلکو د تدفین لپاره روان کړی وو او خپلو
خپلوانو یې ماتم کاوو ، هغه یو فقیر هم ولید چې زېر لباس یې اغوستی وو او په
ظاهره هیڅ هم ورسره نه وو لېکن دېر پرسکون او مطمئن مالومبدة. ددی فقیر په

خیره روحانیت ، خوشالی او اطمینان چی گوتم ولید نو حیران شو او کلک عزم بی و کړ چې د حقیقی خوشالی ، سکون او قلبي اطمینان د حاصلولو لپاره به درویش کېږي او د دغه معرفت د حصول لپاره هغه یوه مهمه فیصله و کړه چې خپل محل به پریبردي او د ریاضت لپاره به ځنګل ته ځی .

له واده لس کاله وروسته د گوتم بد یو ټوی هم شوی وو چې رهله نومېډا یوه شپه چې په محل کې جشن وو نو د بودا د حق د لتون تنده بلکل تر اخيري حدة رسیدلی واه او ټول عیشونه راحتونه او محلونه یې پریښوو. ټوان بودا د شپه په وخت له کوره ووت

بودا له کوره تر وتلو وروسته د هندوستان له مختلفو فیلسوفانو نه تعلیم و کړ خود هغه تنده پری ماته نشوا بلاخره په ګرځیدو ګرځیدو کې د ختیغ هندوستان یو ځنګل ته ورسپد هلتنه یې خو کسه تارک الدنیا کسان ولیدل او دی هم ورسره په مراقبه کې مصروف شو دی خلکو سره یې دومره سخت ریاضت او مشقت و کړ چې د هغه بنکلی جسم یوازی د هلهو کو ډانچه پاتی شو، ترشپېو کاله دغسی ریاضت وروسته هغه هیڅ هم ترلاسه نکړل، خو چې خپل جسم ته به یې کتل نو دا نتیجه یې ترلاسه کړه چې اعتدال پرپښوو او جسم ته تکلیف وړکول بی فایدی عمل دی او دی سره نجات

نشي حاصلېدلی هغه ته په تجربې سره دا ثابته شوي وه چې جسماني رياضتونه او وړي اوسيدل بې له دې چې بدن ته تکلیف وړ کړي بله هیڅ فایده هم نه لري له دې وروسته هغه د بنامس یو آشرم ته لار ، بودایان وايې چې دغلته د خدای له اړخه بودا ته د خوب په ذریعه داسی اشاره وړ کړي شوه چې هم وجود ته تر حدا دیر تکلیف وړ کول او هم دیر د دنیا په چارو کی ننوتل دواره غلط دي بلکې صحیح لاره د اعتدال او میانه هروئی ده د شپږ کاله وخت نه پس هغه په یخو او بيو غسل وکړ او د یو شپانه د نذر له شیدو نه جور شوي کير (پېرنې) باندۍ بې خپل رياضت مات کړ ، مابنامې بې بیا ځلی د مراقبی هڅه وکړه خو له خان سره بې عهد وکړ چې دا ځل مراقبه که دره په مرګ هم منجر شي لپکن تر حقیقت موندلو پوری به له مراقبی ونه ووځي او له دې هوده سره د یو پیپل خواته د وښو په یوه خوکې کیناست خپل تول خیالات بې په یوه نکته باندۍ متمرکز کړل او په غوروفکر کې ډوب شو .

په ۲۹ آمه وړخ بودا معرفت حاصل کړ او همدغه ځای وو چې هغه له سیدهارت نه بوده یا بودا شو ، بدھ په اصل کې سانسکريت لفظ دې چې معنی بې ده عالم پوهه او هوښیار ییدا عارف او هوبنځکره وغیره... اوس هم بودایان دغه ځای ته (بدھ ګیا) وايې . دا وخت د بودا عمر ۲۵ کاله وو کوم خه بې چې ترلاسه کړل هغه بې علم بولي

او رونسانی بې بولى. بودا وايى : كله چى زەھلتە لە پاک نىت مىنەت او سمى ارادى سرە كىناستم نو جەالت ختم شو او علم را و تو كېد ، تىارە ختمە شوە او رونسانىي ظاھرة شوە .

لە دى وروستە بودا پە بنارس كى د آسى پتن خواتە چى او سنى نوم بې سرناتە دى روان شو ھلتە چى ورسپد نو پىنخە ملنگانو تە بې خپلە لومرى خطبە وو يلە چى دوئى بې آپدىش بولى دا خطبە د بودايانيو پە مذهب كى دىر زيات اهمىت لرى ، چى ابتدائىي كلمات بې داسى دى: اى ملنگانو ، دوا شيانو تە مە ئۇ يو دا چى د عيش و عشرت ژوند اختيار كېئى ئىكە دا دىرە د حقارت او ذلت زندگى دە ، دوھم دا چى هيڭكلە خپل ژوند تە عذاب مە ورکوئى ئىكە چى دېر تكليف ورکول بې معنى خبرە دە دىغە دواپە لارە و ترمنع يوە منځگۈزى لار اختيار كېئى چى د نجات او بصيرت لارە دە ، دا لارە د نىكى عقىدى ، نىك نىت ، نىك فعل ، نىكى گىتى ، نىك كوشش ، سكون او سىينتىنولى لارە دە .

لە هەغى وروستە بودا خلکو تە د نصىحت كولو لپارە كەرەپەل شروع كېل پە اميرانو بە د ھەغە د خبر و تأثير زيات وو د ھەغە وخت بادشاھ ميرمنى پلا را او بچىو بې د بودا دىغە نوئى دين قبول كې خلک بە لە لرى لرى علاقو ورتە راتلل او ددە تعليماتو تە بە بې غور بە

نيوه ، زييات به داسى وو چى هغۇئى به دنيا خوشى كېرە او چىلى بە يې كولى خو بودا بە تولو تە د دنيا پريپنۇدلو خبرە نە كولە ، دنيا پريپنۇد د همغۇئى لپارە وو چا چى غونبىتل ژور سوچ و كرى او خلکو تە وعظ و نصيحت و كرى ، عامو خلکو تە بە يې داويل چى بدى پريپدئى او بىه كامرونە كۆئى همدا درتە كافى دە.

بودا مذهب اوس لە دوھا نيم زىرە كالە نە هم زيات شو ، بودايىي مذهب چى چىرتە هم تللى دى هلته د هغە ئاخى عقاید پكى گەشوي دى بىا د بودا مذهب د چيلو چيلو چيلو (دوھەمە دەريمە او خلورەمە طبقة مشرانو) هم پكى دىرىي نورى خبرى زياتى كرى دغسى د بودا پە اصل تعليماتو كى مشكل پىدا شو خو بىا هم د بودا خپل كوم تعليمات چى دى هغە دادىي : بىدە د بنارس پە وينا كى ووپەل چى مە لە حدة زيات د عيش او د ژوند پە مزو كى پريپەئى او مە هم ئان و جسم پە تكليف كى اچوئى د منع لارە ونيسى ، پە شهوت غصى او جهالىت قابو حاصلە كرى ، دا داسى بدئى دى چى نە يوازى انسان تە تكليف رسوىي بلکى پە داسى جال كى بى كىرىدى چى نجات تە نە رسىپو يى.

داسى هم ويل كىپەي چى د بودا مذهب لە خدايىه انكار دى ، كە داسى وي نو دىرە د تعجب خبرە دە ، بودايىي مذهب د آسيا پە دېرە هيۋادونو لکە هندوستان ، تبت ، بىرەما - بىرەما ، سيلون ، هند ، چين ، جاپان او حتى پە برازيل او ئىنى جزىرە كى خپور شو.

زردشتی مذهب

له زردشت نه مخکی په ایران کې کوم خاص مذهب ہایج نه وو بلکې دلته د مظاھر پرستی او مشرکانه مذاہبو مختلف صورتونه موجود ول ، دلته له منځنۍ آسیا نه هاغلی قوم آسیا اباد وو چې په مشرکانه دین بې عقیده لرله ، د حیواناتو ، لمر ، سپوږمۍ ، اوږو ، سیارو ، نیا و نیکونو او د قبایلی دیوتاکانو لمانڅل عام رواج ول.

د زردشت د اوسيدو کردا نېټه خو نه دة مالومه لېکن تاریخپوهان وايې چې هغه له ميلاده شپږ پېړۍ مخکی ژوند کاوو ، د روایاتو له مخی هغه په آذربایجان کې پیدا شوي وو د هغه د کوچنيوالی حالات د زرتشتیزم په مقدسو کتابونو کې ذکر شوي نه دي خو تر مونږ پورهی چې کوم مالومات هارسپدلې دی هغه دادې چې هغه مختلف فنون زده کړي وو خو اوس بې رمه خروله لېکن زرډه بې د خلکو د خدمت لوړي ته مایل وو ، هغه په ځوانۍ کې له خپل پلنۍ دین نه ستري وو او پرمی مطمئن نه وو او د انساناًو متعلق په خه مسایلو بې غور و فکر کاوو خود خپل سوالونو هیڅ ځواب بې ترلاسه کړي نه وو. د شل کالو په عمر په یو غره کې خیله (چیله) شو یوه موده وروسته ورته اسماني

معراج نصیب شو او هغه مقدس کلمات ورته الہام شول کوم چې د هغه د تعلیماتو د کتاب (کاتا) بنیاد وو. گاتا هغه مقدس نظمونه دي چې زردشت (زرتشت) ته منسوبېږي .

له الهی وحی وروسته زردشت د پیغمبرانه کوششونو شروع وکړه او د کایناتو د خیر وشر کشمکش یې د خپل دعوت خاصه موضوع جوړه کړه. تر لس کاله مسلسل کوششونو وروسته هم هغه ته کومه خاص کامیابی ترلاسه نشوا ، چون له هغى وروسته زردشت د بلخ بادشاہ ګستاخپ (۷۰۰ - ۵۰۰ق.م) ته خپل پیغام وروور، د بادشاہ په دربار کی علماوو له زردشت سره مناظره وکړه چې پکی زردشت له خپل مذهب نه په سمه توګه دفاع وکړه او د هغوي د هغه وخت مروج مذهب یې هم غلط ورته ثابت کړ ، نو همغه وو چې بادشاہ د زردشت مذهب قبول کړ او له دی وروسته زردشتیزم په تیزی سره خپور شو ، سره له دی چې په ایران کی دیر مشکلات ورته مخکی وو خو بیا هم د هغه مذهب د ایران په لویه برخه خپور شو ، په دغه سلسه کی د توران د سلطنت او ایران ترمنځ جنک شروع شو او یو تورانی چې کله موقع وموندہ نو زردشت یې شهید کړ (دا اصطلاح د یو لوی مذهب د بانی لپاره د احترام په توګه کارول شوی ده)، دغه وخت کی د هغه عمر تقریباً ۷۷ کاله وو.

د زرداشت له وفاته وروسته د هغه د مذهب حالت خنگه وو په دی اړه تاریخي تسلسل خو ځایه قطع شوی دی خود زرداشت مذهب د ایران له ختیغ نه تر جنوب پوراې ډير په تیزی خپور شو او د ایران وجود په هغه وخت کی له سیاسي او تهذیبی اړخه هم ډير اعتبار او تأثیر درلود، د لته وو چې مذهبی فرقی (مع) هم دا مذهب قبول کړ مغانو په ایران کې هغومړه لوړ حیثیت درلود خومړه چې په هند کی د برهمنانو وو ، کله چې د زرداشت دین د مغانو لاسته ورغني نو هغومۍ خپل قدیمي عقاید هم ورسړه یوځای کړل او خپور یې کړ او دغسی د مغانو عقاید هم د زرداشتیزم برخه وکړئ خپله.

د ایران د ستر سلطنت (هخامنشي - ۳۳۰-۵۵ ق.م) وارث بادشاہ هم د زرداشتیزم پېروان وو ، که خه هم د زرداشتیزم په تعليماتو کې د توحید تصوړ او د کثرت پرستی هد په روبنانه ټکو کې موندل کېږي خو هغه کتابات چې د هخامنشیانو له دوری نه ترلاسه شوي دي پکی د اوړ تعظیم او د دیوتاکانو حمدوڅنا په لویه پیمانه موندل کېږي. داسی معلومېږي چې د زرداشت د توحید واضح تصوړ د ایراني قبایلی عقایدو په مخکی تر ډیره پوراې ټینګ نه شو بلخصوص د هخامنشیانو د دوری په وروستیو کې د زرداشت په اصل تعليماتو کې د ایران عوامي اړزښتونه او د قدیمو مذاهبو تصوړات بې پریمانه ننوتلې وو ، د زرداشت مقدس کتاب اوستا چې اوس د زرداشتیزم ترجمانی

کوي هم قدیمي منظوماتو برعکس د ديوتاکانو له تذکرو نه ډک دي. قرباني ، مقدس مشروب (سومرس) او نور رسومات هم د زرداشت له اصلی مذهب سره فرق لري . د هخامنشيانو دوره په ۳۳۰ق م کي د سکندر اعظم په لاس ختمه شوه او په ايران د یوناني حاکمانو واک شروع شو سکندر اعظم د هغه وخت سترة کتابخانه (پرسپوليس) هم تبا کړي وله چيرته چې د زرداشت مقدس کتابونه په کتبې توګه محفوظ اينې دو ، له دي وروسته یوه او بدء موده ايرانيان د یونانيانو تر تسلط لاندی ول چې پکي ايراني کلتور د یونان له کلتوره سخت متأثره شو . له دي وروسته د زرداشت د تاریخ یوه لویه حصه نامعلومه پاتی شوه وروسته چې کله حالات معلوم شول نو د زرداشت په دین کي د خو داسی یوناني ديوتاکانو تصویرات هم موندل کیدل چې پخوانه ول ، په ۴۷۰ق م کي لومری آشکان د یوناني سلطنت خاتمه وکړه او د پارتیانو سلطنت یې قایم کړ د هغوئي مذهب هم زرداشتیزم و داسی گمان کېږي چې هغوئي به هم د خپلی خوبني دیر خه پکي شامل کړي وي خو دا یقیني ده چې ددغه سلطنت د وروستي وخت بادشاہ ولاش د مذهبی مقدس کتاب (اوستا) د بیا ترتیب حکم کړي وو خو په تاریخ کي ددغه اوستا هیڅ مالومات نشه. په ۲۴ میلادي کي دا سلطنت هم له منځه لار او له هغه وروسته ساساني حکومت هم د زرداشتیزم د ترقی پاره ځیني مهم اقدامات وکړل د زرداشتیزم مقدس کتاب چې په خو برخو کي روایتاً

موجود وو بیا بې راوخیستل او اوستا بې تری ترتیب کړ ، د تولنیزو چارو د تنظیم لپاره
بې د مذهبی مشرانو یو نیتورک هم قایم کړ چې پکی تری تری تری خلکو ته نبودی طبقه مغ
وہ چې مذهبی رسومات ادا کول ، فتوی صادرول ، خلکو ته اصلاحی مشوری وړکول او
د داخلی جنګ جګړو حل کول بې دنده وہ . د عبادت لپاره آتشکدی (اورخونی)
وړغول شوی چې مشر ته به بې مغان مع اعزازی نوم اخیستل کیده ، هری ولسوالی ته
یو مشر مقره شوی وو چې موبد به بې وړته وايیه او د تولو موبدانو مشر ته به بې
موبدان موبد وايیه ، دی مشر به د مذهبی اموهه مکمل صلاحیت دراولد . په دی دوړ
کې زړتشتیت د ایران رسمي دین و ګرځول شو چې ورسرا په ایران کې یو ستر تهذیب
راپورته شو دا تهذیب په هیڅ وجه د روم هندوستان او چین له تهذیبونو کم نه وو.

د زړدشتیزم دا ډول سلسله د شاپور تر دوړی پوری روانه وہ خو له هغى وړوسته په دغه
مذهب باندی د ثنویت فکري مكتب غالب شو او هغه مقدس کتابونه چې د علماء او
حافظانو په ذهن کې په پهلوی ژبه محفوظ پروت وو په داسی ډول بیا خلی ترتیب شو
چې د ثنویت تأثیر پری خر کند وو له ثنویت نه مراد د خیر او شر دوہ خدايان لمانځل
دی چې یو ته به بې آهورامزا او بل ته به بې اهريمن وايیه.

په شپږمه ميلادي پېړۍ کي د اسلام ظهور شوي وو دی دور کي د خسروپرويز ۵۹۰ -

۶۲۸ م اقتدار ختم شوي وو له هغې وروسته ایران د خو مسلمانو فاتحینو له تکر سره
مخ شو چې بلاخره ایران شکست و خور او د مسلمانانو تر نکرانی لاندی راغی خوله
اسلام وروسته په ایران کي د زردشتیزم خراغ مرې شو او له کم اقلیت پرته د ایرانیانو
یوی لوبي برخی ته اسلام وروبل شو. د ۹۰۰ م شاوخوا کي کم و توم زردشت پیروان
له ایران نه هندوستان ته کډه شول چې هلته د ځینې مخصوصو شرایطو لاندی ګجرات
کي د اوسيدو اجازه ورکړي شو، دلته هم دي خلکو ته فارسي يا پارسي ويں کېږي
دلته دغه زردشتیانو دېر کار وکړ او څل مقدس کتابونه بې ګجراتي ژې ته ترجمه
کړل او د فقى د علم یو لوی دفتر بې تیار کړ په اوولسمه پېړۍ کي چې کله اروپايانو
په هندوستان قبضه وکړه نو ورسه فارسيانو له اروپا سره تجارتی رابطی ټينکي کړي
او دېر ژړ پارسيان د تولنيزه تو ګه مستحکم شول دا وخت د یوی شميرنی له مخې په
ګجرات کي د پارسيانو تعداد یوک ديرش زړه بنو دل شوی دی.

ایرانیان او د هند غې طبقه دواره آریايان دی ددوئی دېر پخوانی مذهب اصل کي یو وو ،
د ویدونو او اوستا دېری خبری خپلو کي سره یو دی کوم چې دېر پخوانی دیوتاکان

(اړباب الالواع) دی هغه هم یو دی خو په دوه بېلايلو ممالکو کي د اوسلدو په وجهه ژبه او لهجه هم بدله شوه او دغسی په نوم پېژندلو کي یو شان سره رانغل.

دوه نيم زره کاله مخکي په ایران کي یو کس پیدا شو چي نوم یې زړدشت دو هغه یو نوي مذهب جور کړ او یا خو یې په همغه پخوانۍ مذهب کي ترميم وکړ، هغه دا اوپل چي په ما دوه روحونه يا دوه طاقتونه ظاهر شول چي غږګولي دی خو یو په عمل او خبرو کي دېر زیات بد او بل دېر زیات به دی. د عقلمندو خلکو کار به دا وي چي هغويې به نیکي خوبنې کړي او د ناپوهه خلکو کار به بدې خوبنول وي.

د دېری نیکي کار والا طاقت نوم یې هرمزد کېښود او د بدې د طاقت والا نوم یې اهرمن. او وي یې دېل چي د هرمزد عبادت وکړئ او د پراخواли کوشش یې وکړئ خلک وړته راوبولی، ايمانداری، په ژوند کي پاکي، په خبرو کي هاینستینولي، کرکيله کول، د خارویو د نسل خیال سائل، سپي او غوايي سره نرمي کول، د مرد عزت کول دا د زړدشتني دين غتني نیکي وي.

د زړدشتیانو چي کومي ګرجاوي وي هغى ته آتشکدی وايې هلتنه د مقدس اوړ پرستش کېږي، مذهبېي مشر یې د وړحې پېنځه خله آتشکدی ته ځي او په مقدس اوړ باندۍ خوشبوېي پاشي، د هر زړدشتني په کور کي هم اوړ وي او د هغى لمانځنه کوي د

زىدشت د کتاب (اوستا) يوه حصه به هرمه ورخ تلاوت کوي او په واده کولو يې دير زيات تاکيد کړي دي.

لكه چې ومو ويل د زىدشت اصل تعلميات چې هرڅه وي خود ایران په دغه لرغونې مذهب کي هم ديری خبری وړګله شوي دي چې او سې په اصل شکل پیژند ګلوې ډېره مشکله ده چې کوم د زىدشت ده او کومه پخوانۍ حصه ده . د هغوئی د بعضی خدايانو نومونه دادي: ميترا ، سروش ، رشنو. په جنت او جهنم هم عقیده لري او خپل مرېي په يو خلاص ميدان کي بدې چې تپوسان يې وڅوړي دوئي دغه ځای ته دخمه وايي.

که څه هم زىدشتی دين ډېر پخوانۍ دی خود پېروانانو شمېر يې کم دي ، اکثره يې په ایران ، پاکستان او هندوستان کي اوسي ، خود ایران یزد بنار يې مرکز ګنل کېږي.

کنفیوشي مذهب

چين د نړۍ ستر هپواد دی چې د کورنيو پخوانی تعداد یې شپته کردره وو ، چینايان دعوه لري چې ددوئي تهذيب د نړۍ لرغونی تهذيب دی ، په چين کې به نور پخوانی مذاهب هم وو خو کوم مذهب ته چې چینايانو لرغونی وايې او تراوشه چلېږي هغه کنفیوشي مذهب دی.

ددی مذهب په اړه دین پېژندونکو دا سوال راپورته کړي دی چې آیا د کنفیوشش عقیده په ریښتیا هم دین ګنلی شو او که یوازی یو اصلاحی تحریک ورته ووايو نو ځکه خو ځینی حضرات مذهب ورته وايې او ځینی نور یې اخلاقی فلسفه بولی.

په کوم دور کې چې مهاوير او گوتم بدھ په هندوستان کې اخلاقی تعلیمات خپرول نو په چين کې یو ستر مصلح کنفیوشش پیدا شو ، کنفیوشش یو دیر ستر فلسفی حکیم او عالم تیر شوی دی چې د چين په لو ولايت کې پیدا شوی دی ددغه ولايت او سنی نوم شایتونګ دی د هغه کورني نوم کنفووزی وو ، د درای کالو به وو چې پلار یې وفات شو او د هغه موږ یې تربیت په غاره واخیست د وخت په تیریلو سره کنفیوشش د هغه وخت مروج علم لکه شاعري تاریخ موسیقی بنکار نښه ويشتل او نورو کې مهارت

ترلاسه کړ په خوانۍ کې هغه په مختلفو حکومتی خوکیو هم پاتی شو. په نولس ګلنۍ کې بې واده و کړ چې یو خوی بې هم پیدا شو.

د فکر او تحلیل په دی سلسله کې د هغه ملاقات له یو بل ستر مذهبی مشر او فلسفی (لاوزی) سره وشو خوک چې د تاویزم بانی وو.

کنفيوشن یوه مدرسه جوړه کړه چې خلکو ته به بې پکي د مختلفو موضوعاتو زد کړه وړکوله د هغه درس و تدریس دومره حده پوری مقبول شو چې حکومتی مشران به بې هم په مجالسو کې اشتراک ته راتلل او دغسی بې د ژوند یوه لویه برخه په لو ولایت کې تیره شو، له هغى وروسته کنفيوشن قاضي مقرر شو د تاریخي لاسوندونو له مخی هغه خپله دغه دروند مسئولیت دومره په امانت ترسره کاوو چې د هغه تر حکم لاندی سیمه د امن او انصاف یوه نمونه ګرځدلی وہ او جرایم بې ختم کړل خود وظیفی په مهال بې هم درس و تدریس جاري وو او دیر خلک بې د شاگردی په دائرة کې راغلي وو لپکن خنکه چې د هر چا یو دشمن وي دغسی د کنفيوشن بدینانو هم بادشاہ د ځان ملکري کړ او کنفيوشن بې له ملکه تبعید کړ. وفات بې په ۷۵ ګلنۍ کې وشو او د کوفو په سیمه کې دفن کړی شو.

د کنفيوشش له وفات وروسته د هغه نظریات په عامو خلکو کي دومره مشهور شول چي هغه يې يو قومي او بيا مذهبی اتل کړ له مرینۍ وروسته يې په قول چين کي ماتم اعلان شو سره له دی چي کنفيوشش کوم مذهبی نظر نه وو وړاندی کړي خو بيا هم د هغه کوم کتابونه چي په مذهبی رسوماتو او تاریخ مبني وو هغو ته مذهبی حیثیت حاصل شو ، او د چين لرغونی مشرکانه مذهب هم د کنفيوششیزم یوکه برخه جوړه شو.

د کنفيوششیزم په تاریخ کي يو مذهبی عالم مینشیس دیر د اهمیت وړ دی هغه د کنفيوشش تعليمات د وخت له تقاضا و سره مطابق ترتیب کړل او پکی يې اخلاقی او سیاسي امورو باندی زور راورد چي پکی د دغه مذهب رسوماتو او رواجونو ظاهري هنګ تقریباً ختم شو ، مینشیس د کنفيوشش د مذهب ترقی لپاره په قول چين کي سفروننه وکړل چي په وجه يې مذهب دیره ترقی وکړه .

د کنفيوشش له مرکه دوہ نیم سوا کاله وروسته بادشاہ (قین شي هوانګ ۲۴۷ - ۲۶۱) د چين په دیرو پاچاهیو قبضه وکړه دا بادشاہ د کنفيوششیزم خلاف وو ، هغه د کنفيوشش او د مینشیس قول مذهبی او تعليمي کتابونه وسوخل او د دی مذهب عالمان يې قتل کړل خو د بادشاہ له مرکه وروسته هغه کتابونه بیا له سره ترتیب شول او د

خپریدو لپاره بې کار وشو . اوس وخت په چین جاپان کوريا او ویتنام کي ددغه مذهب تقریباً شپږ میلیونه پیروان او سیبوي.

د چین د ملوک الطوایفي تولو پاچاهیو په مشری کی یو شهن SHAH وو چی د (چو) خاندان پوری بې اړه لرله ، له میلاده اته سوا کاله مخکی چو خاندان په چین کی غت طاقت لرلو او د چین په تولو ورو پاچاهانو بې حکم چلپده ، د کنفیوشش په زمانه کی ددغه خاندان کمزوری شو او ددی قابل نه وو چی واړه ریاستونه تر فشار لاندی راولی او له خپلمنځی نښتو بې راوګرځوی ، کنفیوشش د دغه سیاسي اړودور او ددی په وجه د چینایانو په ژوند باندی د تاثیراتو له امله دری غت پروګرامونه جوړ کړل .

لومړی دا چی له شهن SHAH سره چی کوم طاقت دی دا له کومه پیدا کیږي ؟؟؟ د کنفیوشش په اند دا خدای په وړ کړه سره رامنځته کیږي .

دوهم کوم ریاست خنگه معلوم کړی شي چی دا سم او صحیح ریاست دی او دعوه بې دروغ نه ده ؟؟؟ نو ددی حل بې دا وښود چی کوم ریاست شهن SHAH د ریاست په توګه قبول کړي هغه سم دی . خو ددی لپاره اړینه ده چی شهن SHAH طاقتو، وي چی خبره بې تول و مني نو کنفیوشش وویل چی د چو خاندان شهن SHAH دی د تولو بادشاھانو بادشاھ هم و ګنلي شي او له تولو مشر پیرولي او مرشد هم .

د هایم د چین په تولنيز ژوند راشتو او وړورګلوي ژوند کي ډېر فرق و ګربېر وو نو
کنفيوشش خلکو ته وړاندیز و کړ چې خدائی ومنلي شي او د شهنشاه اطاعت دی و کړي
شي د موږ پلار له اړخه چې خنکه بچې ته په مایبنتینولی درس وړکول کېږي دغسی دی
د بادشاھانو تربیت هم وي او دغسی دی په هغوئ کي هم به عادتونه نیکیانی قابلیت
او لیاقت پیدا کړل شي.

کنفيوشش داغت کار و کړو چې په خپلو شاکردانو کي بې ځینو ته وظیفه و سپارله چې
د کنفيوشش او مینشش خبری ولیکی ، د مینشش اصول او تعلیمات په چین کي ډېر
لوستل کېږي.

له ميلاده ۱۹۰۰ نه تر ۲۰ کاله وړاندی يعني هغه وخت چې په چین کي د هيں
خاندان د شهنشاهی سلسله وہ پينځه کتابونه ولیکل شول کوم چې په چین کي تر تولو
پخواني او لوی کتابونه بلل کېږي ، د تبدیلیانو کتاب - راي چنګ ، د شعروشاعری
کتاب - شي چنګ ، د تاریخ کتاب - شوچنګ ، د مذهبی رسوماتو کتاب - پې چنګ ،
او د پسرلی او خزان کتاب - چین چو.

دا کتابونه خه شي دي او د کنفيوشش تول مذهب خه شي دي؟

هغه تولی خبری چې له کنفيوشن نه مخکی مشرانو ویلی وی او هغه چې خپله کنفيوشن د دین او دنياوي کارونو د رغولو باره کي ویلی وی ددنه خبرو له امله د چينائيانو په ژوند کي سمي صفائی او امن پیدا شوي وو.

د کنفيوشن مذهب د عقل او رأى مذهب دی ، د خلکو د ټولنيز ضرورت مطابق پکی ادون بدلون راتلى شي لکه څنګه چې سن یېت سن په کال ۱۹۱۵ع کي بادشاهي ختمه کړه او جمهوري نظام یې قایم کړ نو کنفيوشي مذهب د شهنشاه په ئاريست او دولت په خپلو کتابونو کي ذکر کړ ، سن یېت سن یې د چينائيي قوم پلار او چينائيي عوام یې راعیت وباله.

کنفيوشي مذهب قایم هم پاتي شو او په هغه کي د تاوې او بودايي مذهبونو عبادت او سوچ هم شامل شو ، په کنفيوشي مذهب کي عبادات او رسومات د قوم په بېکنې او د ټولنيز نظام په بهتری پوری تړلي دي په دی کي د خدائی تصوړ او عقیده ډېرې مهمه غوندي ده خو د پلار او نیکه لمانځنه یو خاص مقام پکی لري.

تاو مذهب

له چین سره د متعلق مذاهبو له منحه یو هم تاویزم مذهب دی چی بانی یې یو ستر فیلسوف لاؤزی دی ، لاؤزی له میلاده شپږ پېړی مخکی او سپده خود هغه د زندگی په حالاتو تاریخ په مکمله توګه خاموش دی ، د کنفیوشن مذهبی روایات وايی چی د هغه ملاقات له کنفیوشن سره هم شوی وو . د بودایزم او کنفیوشنزم غوندی ددی مذهب هم اخلاقی او فلسفیانه نظام وو خو په دی کی د هغوي بر عکس د واحد خدای تصور لبې خه زیات واضح دی ، خو وروسته وروسته به تاویزم کی د دیوتا کانو تصور هم شامل شو خو په تاویزم د کنفیوشن او بودایت اثر خرگند مآلومیبو .

په دی مذهب کی تاو یو خاص اهمیت لري چی معنی یې لاره ده ، خود دی لفظ باره کی دیر مفاهیم بیانیږي مثلًا (خدای ، آفاقتی عقل ، یې علته وجود ، فطرت ، د سلامتی لار ، د وینا طریقه ، اصول او قانون وغيرها ...) خو لبې وسیع مفهوم یې هغه روح دی چی د کایناتو په هر شي کی موجود دی ، چی ورته التایمیت ریالیتی هم ویل کیږي . د تاؤ د تعليماتو مطابق انسان ته ترتولو غوره لار داده چی له فطرت سره همغږی شي او ژوند و کړي ، دا خلک د رهبانیت قایل نه دي بلکې یوه ساده او بنه زندگی تیروں

بې د مذهب بنیادی اصل دی ، ابتداء کي د تاؤ پیروانانو يوازى په دیویانو یقین درلود خو وروسته پکی د لازمی او نور و مذهبی مشرانو پرستش هم شروع شو . له دی پرته د تاؤ پیروان د فطرت د مظاھرو پرستش هم کوي ، ددی مذهب مقدس علامت ته (بینگ بینگ) وايي چې د فطرت د دوه متضادو جنسونو (نر او بسحې) نمایندگی کوي .

د تاویزم مقدس کتابونه تاویچنگ ، زبینگ زی ، لایزی او تاوشنگ دی دا کتابونه د مختلفو زمانو مختلفو مصنفینو ته منسوب دي . لومړنی دوه یاد شوي کتابونه ددی مذهب بنیاد بلل کېږي .

له میلاده ۰۰۰ کاله مخکی له نور و ملکونو نه چین ته دا خبره راغله چې لمړ سپوږدمی ستوری او آسمان له حمکی نه ګیرچاپېره ګرځی ، حمکه او د قطب ستوری په خپل ځای ولار دی ، د چین خلکو په دی دیر سوچ وکړو او اخرا پې دویل چې یو کېدل او یو نه کېدل دا دوه بیل اصول دي ، دا دواړه د اور لرګی ، ختنی او کانی په ذریعه خپل کار کوي او ددوئی له کار کولو نه تولو موسمونه او د خلکو زغلل پرڅل منځته راځي .

د لمړ سپوږدمی ستورو او اسمانونو د تاوېدلو چلبنت ته هغوي د تاؤ نوم ورکړ او تاؤ ته بې د خدائی د رجه ورکړه ، د تاؤ مذهب پیروانو دومره لیکل وکړل چې د کتابونو ډیری بې جوړ کړل اول خو بې په لمړ سپوږدمی ستورو آسمان حمکه انسان روح

پیداينت او مرگ فکر و کړ او ولیکل او بیا بې په سياست مذهب دا کانو وغيره دير
كتابونه ولیکل په چين کي د تاو مذهب به و چلپد خو بیا په مذهب کي د ملاوت له
امله د جادو توقکو او منترونو زور شو او اوس داسی دی چې یوازی د پېريانو او دیوانو په
لمانځنه ولاړ دی بس.

او س وخت کي ددي مذهب پېروان اکثره هغه خلک دی چې په بودایزم او
کنفیوششیزم ایمان لري او له دغه دوه مذاهبو سره سره دا مذهب هم له ئان سره
اخیستلی ئې ، ددي مذهب پېروان د یوی شميرنی له مخی دری میلیونه ته رسیدوی .

شنتو مذهب

شنتو یو چینایي لفظ دی چې معنا یې ده (د دیوتاکانو لار). د هندویز مرغوندی دا مذهب هم په کوم خاص باني پورای ترلی نه دی خو تول په دی عقیده دی چې دا مذهب په اصل کی د کیدونکی مذهبی ترقی نتیجه ده .

شنتو مذهب صرف په جاپان کی دی او له دوه زره کاله نه هاروان دی ، ددوئی د لمانخلو شی کامي دی او کامي خه شی دی په دی د شنتو مذهب عالمان هم نه پوهیبوي خو وايي چې کامي ويني ، دير غبت ، وپرونکی ، چې نفع او نقصان دواړه رسولی شي لکه اوړ هوا المر سپوبومی سمندر غرونه ونی .

د فيوجي غر هم کامي دی او یا کامي پکی دی د جاپان چې خومره شهنشايان ول هغوي تول کاميان دی او یا کامي پکی دی، په شنتو مذهب کی خدائی او خدایي طاقت یوه خبره ده هیڅ فرق پکی نشهه ، په چا کی چې کامي ده هغه په خپله کامي دی او خوک چې کامي دی هغه دیوتا او دیوی ده لپکن شهنشااه په جاپان کی د لمړ خوی دی او دیوتا دی .

ديوتا نر هم وي او بنخه هم او د هغوي اولاد هم وي ، تر دوهمي نړيوالي جګري پوراۍ شنتيو د جاپان رسمي دين وو او د تولو ګرجاوو خرڅه بي حکومت ورکوله دی مذهب یو داغت کار و کړ چې تول جاپانيان بي شهنشاہ ته وفادار کړل.

د شنتويزم باره کي دا خبره کېږي چې ددي مذهب روایت له قبل التاریخ زمانی نه هاروان دی خو ځینې مؤرخین وايې چې شنتويزم د جاپان په لرغونې تهذیب کي نه وو بلکې داله جنوبي کوريا نه جاپان ته انتقال شوی دي په هر صورت دغه قبایلی روایت اوس د مذهب شکل اختيار، کړي او په جاپان کي د ملي تمدن حیثیت لري.

په پینځمه عيسوي پېړي کي چې کله بودايزم جاپان ته راغي نو دواړو مذاهبو په خپل منځ کي داسی مفاهمت و کړ چې د (شنتوبد) په نامه یوه بیله مذهبی فرقه رامنځته شوډ چې په یو وخت دداړو مذاهبو پېروان وو ، له دی پرته کنفيوشيشزم او تأويزم هم په دغه مذهب ژور اثرات پريښي دي ، په اتلسمه پېړي کي مشهور جاپاني عالم موټونوري ناګا شنتويزم د نورو مذاهبو له اثراتو نه جدا کړ او د خالص مذهب په شکل وړاندی کولو کوشش یې وکړ ، دا په اصل کي په مذهب کي د مذهبی احياء یو تحریک وو او داسی اصلاحات یې پکی وکړل چې په وجه یې له نورو مذاهبو نه ممتاز شکل غوره کړ . له هغى وروسته په حکومتي سطحه ددي مذهب د پرمختګ

کوششونه وشول حتی چې په ۱۸۹۰ م کې د جاپان حکومت د دی مذهب تاریخ او بنیادی عقاید په تعلیمي نصاب کې شامل کړل، د بودایزم له بیامغونی وروسته دا مذهب یو خه د زوال بنکار شو خوا هم ددی مذهب اندازتاً خه کم دری میليونه پیروان شته خوا ورسرا دوئی د بودایزم پیروان هم دي. په جاپان کې شپږ اتیا فیصله خلک په مختلفه توګه د بودایزم او شنتويزم دواړو پیروان دي. په دی مذهب کې هیڅ مقدس کتاب نشته خوا په جاپان کې دوہ کتابونو ته قومي او کلتوري اهمیت وړکول کېږي چې یو بې (کوجوکې) او بل بې (شوکونیهونکې) دی چې په تاریخ، نظمونو د دیوتاکانو په کیسو او د مذهبی رسوماتو په بیان مشتمل دي.

يهودي مذهب

په تاریخي لحاظ يهوديت د نړۍ له سترو مذاهبو نه يو ده چې نسبت يې حضرت موسى عليه السلام ته کېږي. په نړۍ کې دا وخت دره کتابي مذاهب دي (يهوديت، عيسائيت او اسلام) یعنی دا هغه مذاهب دي چې پیروان يې دعوه کوي چې خدای ددوئ د پیغمبر په واسطه خپل کتاب پری نازل کړي دي. په دوئ کې يهودي مذهب تر تولو لوړي دي.

دا وخت د يهودانو د اکثریت ملک اسرائیل دي ، تر دوکا زړه دریم کاله پوری د يهودانو شمیر خواهیلس میلیونه ب Gould شوی وو ددوئ د اعتقاد له مخی يهوديت هغه مذهب دي چې د خدای په وحدانیت او د يهودانو په عظمت او بهتری باندی یقین وړکول پکی ضروري دي دا دوہ هغه بنیادونه دي چې د يهودي مذهب بنیاد پری ولاړ دي. يهوديت له دی امله هم د اهمیت وړ دی چې د هغوي مسلسل او مرتب تاریخ محفوظ دي خو نریوال مذهب ځکه نشو وړته ویلی چې د نړۍ په هر ګوت کې ددوئ د پیروانو د شتون سرپیره يې یوازی له اسرائیلو پرته بل چا د پیروی زړه نه دي کړي یوه وجهه پکی دا هم ده چې له دیرو مشکلو مراحلو به تیریپری او بیا به يهوديت دایری ته نوځی .

د یهودانو تاریخ دیر او بد او په زړه پوری دی ، مصر لوری ته له هجرت کولو نه د اړوپا تر هولوکاست پوری د هغوي تاریخ له بلا انتشار او مظالمونه ډک دی خو په دغه ظلمونو او تنکدستیو کې هم دغه قوم خپل کورنی یووالی ، صلبي نسبت او نسلی نظریات په حیرانونکی توکه محفوظ ساتلي دي ، ددوئی د تاریخ شروع له حضرت ابراهيم عليه السلام نه کېږي چې ځینی مؤمنین یې د ژوند زمانه له ميلاده ۱۷۰۶ او ځینی ۲۰۲۰ او ۱۹۵۵ پوری پښی خو په دی اړه تراوشه پوری کوتلى سند موجود نه دی.

له حضرت عيسى ع نه اته سوه کاله مخکی حضرت موسى ع تير شوی وو د هغه دامت خلکو ته یهود ویل کېږي ، د حضرت موسى ع دوا زامن وو حضرت اسحق او حضرت ابراهيم ع ، اسحاق ع په شام کې وو او ابراهيم ع خپل ځوی اسماعيل له خپلی ميرمني سره هغه ځای ته ورسول چيرته چې نن وړخ مکه ده ، د اسحاق ع ځوی حضرت يعقوب ع وو د هغه یو نوم اسرائیل هم وو نو ځکه خو د حضرت يعقوب ع اولادی ته بنی اسرائیل وايې. د يعقوب ځوی یوسف په مصر کې د مآل او خزانۍ وزیر شو او د همغه په زمانه کې د هغه پلار او اولادونه مصر ته راګلل او همدلتله اباد شول.

په خو سوه کاله کي دبني اسرائيلو تعداد دېر لور شو د مصر له بادشاہ (چي د فرعونانو له سلسلی نه وو) سره دا ويره پيدا شوه چي چيرته داسی نشي چي بني اسرائيل دده په تخت قبضه و کړي ددي لپاره هغه حکم و کړ چي په بني اسرائيلو کي خوک هم نارينه بچي پيدا کېږي هغه به قتلولی شي او دغسی د قتل سلسله روانه شوه، په دی زمانه کي حضرت موسى پيدا شو که خه هم دی دبني اسرائيلو له نسل نه وو خو په داسی صورت پيدا شو چي بچ کړي شو.

کله چي موسى خوان شو نو ډير طاقتور وو د فرعون د قوم يو کس په کوم چا زورزیاتی کړي وو نو حضرت موسى بې مخه ونیوله په دی کي د دواړو ترمنځ جنګ جګړه وشوه او د موسى په گوزار سره هغه کس مر شو، نوله دی ويری چي گرفتار نشي نو موسى له مصر نه ووت او يو داسی ځای ته ورسید چي هلتنه يو بزرګ او سپدة هغه له حضرت موسى سره د خپلي لور نکاح وکړه او خه موده وروسته حضرت موسى له خپلي ميرمني سره د مصر په اړاده هاروان شو.

شپه شوه او يخني وه موسى ته چيرته او رېنکاره شو نو خپلي ميرمني ته بې وويل چي زه د ګرمېدلو لپاره څم چي او راوري او که له او رې سره خوک موجود وو نو د لاری ادرس به هم تري مالوم کړم او د او رې لورې ته هاروان شو.

هلهه یې یو غيبي اواز واورېد او د الله نباني یې ولیده ، له الله سره یې خبرى وکړى او هم دغه ځای کې یې هغه خپل پیغمبر مقرر کړ او حکم یې ورته وکړ چې فرعون ته ورشه پوي یې کړه چې مسلمان شي او بنی اسرائيل بيرته خپل پلندي تاټوبي فلسطين ته راوله.

فرعون په لاره نشو او موسى بنی اسرائيل له ځان سره واخیستل چې تعداد یې مؤمنین شپږ لاکه بشي د فلسطين په لوړي روان شو خو فرعون بیا هم وړپسی شو او په دریاب کې غرق شو. حضرت موسى چې د سینا دبنتی ته ورسید نو بیا یې کوه طور ته د تلو اړاده وکړه او هلهه یې خلوبښت وړئي تیری کړي او له تورات سره بيرته راګي. اوس تورات د حضرت موسى کتاب دی او یهودان دعوه کوي چې هغوي همدا تورات مني خو دا هم ورسره وايې چې د وخت د ضرورياتو مطابق د یهوديت عالماںو په تورات کې خه اضافه هم کړي ده.

يهوديان خدائی هم مني او وايې چې یو دی له حضرت عيسى نه مخکي تول پیغمبران هم مني فربنستي قیامت له مرګه پس ژوند او حساب کتاب جنت دوزخ دا تولی خبری مني، کله چې د مني موسم شروع کېږي نو ددوئي نوي کال شروع شي او د لوړۍ میاشتني تر لوړيو لسو وړخو پوری خپل کال لمانځي. دغه وړئي دوئي د خدائی د

ترلاسه کولو لپاره دیری برکتناکی بولي او لسمه ورخ د حساب ورخ مني په دی ورخ د خلکو عملونه د خدای په وранدی پيش کېږي او چې خه فیصله يې وکړه هغه وکړي او له خان سره يې محفوظ کېږدي د حشر په ورخ به ددي فیصلو عمل مخی ته راخي چې د چا په عمل خه فیصله شوي ده. هم په لسمه ورخ یهوديان د خپلو ګناهونو اعتراف کوي او توبه تري باسي ، په اونۍ کي د هفتۍ ورخ یهوديانو ته هغسى متبرکه ده خنگه چې مسلمانانو ته د جمعى ورخ ده او عيسويانو ته د یکشنبې.

يهوديان خپل قوم په توله نړۍ عزتمن قوم ګنبي او دا دعواه کوي چې خدای ته تر بل هرچا دوئی ډير خوبن دی د عیسی ع د راتک انتظار دی او وايې چې کله راشي نو د هغه د عدل بادشاهي په وخت به زمونږ درجه په تولو کي اوچته وي لکه چې مسلمانان وايې که خه هم یهودي مذهب یوازی د بني اسرائيلو لپاره وو او تبلیغی مذهب نه دی خو بیا هم یهودان د خپل دین ډير کم تبلیغ کوي.

عیسایی مذهب

د حضرت عیسی پیدا یېنت یوہ معجزه وہ ځکه چې هغه له پلاره بغير پیدا شوی وو او
خبری بې کړی وی د خدائی د لویوالی خبره بې کړی وہ او ځان ته بې د خدائی بندہ او
پیغمبر خطاب کړی وو او دا دعوا بې هم کړی وہ چې د حضرت موسی په دین کې چې
کوم کوبوالی پیدا شوی دی هغه به سموی د هغه د کتاب نوم انجیل وو.

حضرت عیسی ع دیره کمه موده ژوندی وو د هغه د ژوند د حالاتو باره کې چا نه دي
لیکلی انجیل د هغه د حواریونو له اړخه سینه په سینه نورو ته منتقل شوی او دیر
وړوسته ولیکلی شو او په دغه موده کې چې هر ډله غلطی شوی ده هغه غلطی پاتی شوی.

کله چې د عیسایت تبلیغیان اړو پا ته ورسېدل نو په دی فکر چې عیسایت زړ ترزره
څپوړ شي نو د هغه سیمو د خلکو دیری خبری بې په عیسایت کې ګډی کړی کومی
چې د هغه خلکو لپاره مقدسی وی او نه بې شوی پریښودی ، او دغسی عیسایت دومره
حدله پورا خپوړ شو چې نن ورڅ په نږی کې د مذاہبو له لحاظ غټ تعداد د همدی
دین د پیروانو دی.

د عیسایت اصل عقیده خودا وه چې الله یو دی او یوازی دی یعنی په توحید یې عقیده لرلله خود عیسی د عجیب پیدایش په وجه پکی ډیری خبری وړکبی شوی ، عیسایان او س الله یو هم منی او دری هم ، یعنی پلام، زوی او روح القدس دری بیلا بیل هم دی او یو هم، چې دا دیره مبهمه خبره پاتی شوی ده خو یو عام عیسایي په اسانه سره ويلى شی چې حضرت عیسی د خدای زوی دو.

د مذهب او اخلاقو په انسایکلوبیڈیا کی عیسایي مذهب دا رنګه تعریف شوی دی: یو اخلاقی تاریخي مذهب دی چې په توله نړی کی خپور شوی دی توحید منی نجات وړکونکی دی او د الله او بندې ترمنځ عیسی مسیح د غتو غتو کامونو لپاره واسطه بولی،،

په عیسویت کی ډیری فرقی جوړی شوی دی خو په دوئی کی دری تر تولو غتني فرقی دی - رومن کاتولیک ، ایستیرن ارتدکسي او پروتستان. ددی دریواړو په عقیدو او طریقو کی لوی اختلاف موجود دی او غټه بحثونه پکی دی خو دلته یې مونږ په لنډه لنډه بیانوو:

په رومن کاتولیک مذهب کی چې تر تولو پخوانی دی پاپ د تاریخي کلیسا ظاهري پیشوا دی او حضرت عیسی ع ددغه کلیسا باطنی او روحانی پیشوا دی. پاپ د حضرت

عیسی وارث بلل کیبوي او د عیسویانو دا عقیده ده چې پاپ ته د حضرت عیسی روحاني سرپرستي او هدایت حاصل دي نو په دي وجهه د پاپ او د هغه د مشوره‌تني کونسل تولي فیصله هم د حضرت عیسی فیصله بلل کیبوي او په هغه عمل د تول کاتولیک مذهب په پیروانانو واجب دي په کاتولیک مذهب کی د کتاب او شریعت فکر نشي کیدای بلکی د پاپ فیصله هرڅه دي.

د ایستیرن آرتودکسي عقیده داده چې د پاپ او کلیسا په مقابل کی صحیح عبادت ، په ګناه صحیح اقرار او په مذهبی رسوماتو او د حضرت عیسی ع د مشري نه شکیدونکی سلسله اصل مذهب کني، د حضرت عیسی په دوهم خل پیدایښت عقیده باندی ددوئی تول مذهبی معاملات او دامومدار ولاردي.

په پروتستنت کی هم دوا فرقى دي ، د لوتهر پیروان او د کالون پیروان ، لوتهر په شپارسمه عیسوی پیړی کی د عیسوی مذهب د اصلاح کار وکړ ، هغه د پاپ او د هغه فیصلی یوی خواته کېښودی او د انجیل د تعليماتو د مخکیوالی کوشش یې وکړ ، هغه عیسایت هغه حالت ته راول غوبنتل په کوم کی پېل کی وو ، هغه په خلکو کی دا فکر عام کړ چې د کلیسا اصلی وظیفه داده چې خلکو ته د انجیل اصلی تعليمات ورسوی او هغه مذهبی رسومات ادا کړی لکه پېتسله وغیره ... د لوتهر په فکر چې په

مذهب د عمل صورت دادی چې پاکه زندګي اختیار کړی شي او د دنیا کارونه د مذهب د هدایت مطابق ترسره شي ، هغه د عباداتو او داخلی پاکیزگی قایل وو او د کلیسا د نظام او انتظام هم قایل وو ، خو په سیاست کی بې د مذهب دحالت نه غوبت.

د کالون رایه بیا دا وہ چې یوازی د انجیل تعلیمات دی خواره کړی شي د پیتسمه وغیره رسوماتو په ادا کولو سره کلیسا خپل مقصد ته نه رسیبوي ، بلکې کلیسا ته د عیسویانو د دنیوی ژوندانه برابرولو او ترقی ورکولو لپاره هم خه ناخه پکار دی هغه د خلکو سیاسی تولنيزه او کلتوري زندګي هم له کلیسانه بیلول نه غوبتل.

کالون د عیسویت په دین یو ډیر غټ کتاب هم لیکلی دي.

مانویت

يو لرغونی مذهب دی چې په عراق کی راوتو کېد د نورو مذاھبو غوندی ددی مذهب
 بانی هم (مانی) دو چې په ۱۷ ۲۰ مه هجري پېړی کی په عراق کی پیدا شو د هغه
 حالات د مسلمانو مؤرخينو له قوله مونږ ته را رسپدلی دي ، د دغه مؤرخينو په وینا هغه
 يو فلسفې دو او د خپل يو داسی مذهب بنیاد یې کیښود چې له زرتشتیت یهودیت او
 عیسیویت نه اخیستل شوی دو ، په هغه وخت کی زرتشتیت د ایران رسمي مذهب دو
 خو کله چې وکتل شول د مانی مذهب د زرتشتیت خلاف يو چیلنچ جوړېدو نو د ایران
 د هغه وخت بادشاہ بهرام اول چې د زرداشتیت پیروان دو مانی قتل کړ او د هغه په
 پیروانو یې ډیر ظلمونه وکړل له دی وروسته د مانیزم پیروانانو د منځنی آسیا او چین
 خواته هجرت وکړ خو ځینی مؤرخينو لیکلی دي چې د ایران بل بادشاہ (دوهم شاپور
 ۳۷۹-۳۰۹) مانیزم قبول کړی دو خو په دی اړه کوم ثابت دلیل نشته خو یوازی
 دا چې هغه د مانی له پیروانو سره نیک برخورد کاوو ، دغه وخت کی مانیزم په چین ،
 لویدیخه آسیا ، شمالی افریقا ، جنوبي اړوپا ، فرانسه او اسپانیا کی خپوړ شوی دو . خو
 په اوومه پېړی کی ددی مذهب اثر ختمیدل شروع شول او بلاخره تقریباً ددی مذهب
 وجود اوس باقی نه دی پاتی .

مانویت کی د سامي او غيرسامي دواړو قسمه مذاهبو پیغمبرانو ، دیوتاکانو او سپیخلو مناسکو منل شته خو لبړه موده و هrostه بیا دا مذهب د تحریفاتو بشکار، شوی وو. ماني تقریباً اووه یا اته کتابونه لیکلی وو چې پکی دا مذهب یو الهامي مذهب منل کیدو ، دا کتابونه په سرياني ژبه لیکل شوي وو ، یو بل کتاب یې هم وو چې اړزنګ نومډه او په تصاویر مشتمل وو خو دا مهال ددی تولو کتابونو له خو ټکرو پرته بل هیڅ هم نه دی پاتی شوي ، مانيزم د ثنویت لوړي ته مایل وو خو پکی د زړتشتی خداي تصوړ هم رايج وو . که خه هم مانویت نن وړخ معدوم بلل کیږي لپکن په نړۍ کې په متفرق دول یوه کمه شمير ابادي اوس هم ددی دین پېروان شته.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library